

den med de Konservative trufne Aftale om en Militærordning, der opretholder vort Militærvæsen i dets fulde Omfang. Paa dette Omraade, hvor Partiet Venstre i gamle Dage havde et fuldkommen modsat Standpunkt af det, det nu har, er Partiet saa stærkt i den nye Tro, at der maa intet røres, der maa intet ændres, og naar der fra vor Side kommer et Forslag om at behandle denne Lovgivning paa lignende Maade, som Partiet er med til at behandle Lov efter Lov, svarer de Herrer: Ethvert andet Forslag kan behandles her i Tinget, det er vi villige til at tage op til Drøftelse, selv om vi ikke mener, at Hovedtankerne deri kan gennemføres; men naar det drejer sig om at røre ved de militære Love, naar det drejer sig om i mindste Maade at anfægte de militære Udgifter, da er det en Udæskning til Partiet Venstre, da er det en Udæskning til Flertallet her i Salen og en Udæskning til den højtærede Regering.

Jeg for min Del tror, at den Holdning, Partiet Venstre ved sine Udtalelser her i Dag, og det Standpunkt, som den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen har taget, af et stort Flertal af den danske Befolkning vil blive opfattet som en Udæskning af den offentlige Mening i dette Land.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

nægtedes med 74 Stemmer mod 48.

Formanden: Lovforslaget er saaledes bortfaldet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Børn.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 183).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Søgaard: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, er en Fortsættelse og en videre Udvikling af Lovene af 20. April 1888 og 1. Marts 1895 om Tilsyn med Plejebørn, og det er udarbejdet i Tilknytning til den Betænkning, som i 1920 blev afgivet af Udvalget til Revision af Børneloven og Plejebørnsloven. Denne Kommissions Indstilling er dog ikke helt udfulgt, idet der i Kommissionens Indstilling

blev foreslaaet, at disse to Love skulde slaas sammen til een, og at baade Værgeraadsbørn og Plejebørn skulde ind under samme Tilsyn, nemlig Værgeraadets. Det er muligt, at man i Fremtiden kan naa frem hertil, men Regeringen og Flertallet i dette Ting har ikke anset det for heldigt i Øjeblikket. Dette blev tilkendegivet i Fjor, da vi vedtog Værgeraadsloven. Vi har ønsket en Overgangstid. Vore Værgeraad har hidtil ikke været populære, og det har ikke været anset for en særlig Anbefaling for Børn at være under Værgeraadsforsorg. Titelen paa Loven af 1905 tyder jo heller ikke paa, at det var særlig gode Børn, der kom ind under denne Lov. Derfor har det ikke haft nogen god Klang at være underkastet Værgeraadet. Med Hensyn til Plejebørn er Forholdet anderledes. Derfor kan vi fra vor Side ikke ønske, at man rigoristisk bestemmer, at alle disse Børn, baade Værgeraadsbørn og Plejebørn, skal ind under Værgeraadsloven, men foretrækker en Overgangsbestemmelse, en Overgangstid. Det er muligt, at man senere naar til, at det at være under Værgeraadet bliver betragtet paa en anden Maade, saa vi kan naa frem til at slaa det sammen.

Der findes en Overgangsbestemmelse i Lovforslagets § 4, hvori det hedder: „Det i denne Lov omhandlede Tilsyn udøves af Kommunalbestyrelsen, men kan efter Aftale mellem denne og Kommunens Værgeraad med Justitsministerens Samtykke henlægges til Værgeraadet“. Altsaa, der er anvist en Fremgangsmaade til, naar man ønsker det ude i Kommunerne, at Tilsynet baade med Værgeraadsbørn og Plejebørn kan undergives Værgeraadet. Det er vor Opfattelse i dette Forhold, vi her skal lovgive om, at det gælder om ikke at faa alt for mange rigoristiske Bestemmelser. Vi finder det bedst, at der er aabnet Mulighed for at indrette sig efter de Krav og Ønsker, der fremkommer i de forskellige Kommuner. Forholdene kan jo være meget forskellige og Ønskerne ligeledes forskellige. Derfor vil vi lade det kommunale Selvstyre afgøre, om det er ønskeligt, at Tilsynene bliver slaaet sammen. Arbejdsmarken paa det heromhandlede Omraade er desværre stor nok, og det, det gælder om ved en Lov som denne, er, at der bliver taget saa mange gode Kræfter som muligt i Brug; thi det er vor Opfattelse, at hvis man ikke faar de rette til at udøve dette Tilsyn med Plejebørnene og de Børn i det hele taget, som kommer ind under denne Lov, faar Loven i Virkeligheden ikke nogen større praktisk Betydning.